

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. ויקראו בקול גדול ויחגגו כמשפטם בחברות ובקרחים עד שפך דם עליהם:
מליכין א יח כה
2. לא יקראו ויבא
בראשם ופאת זקנם לא יגלו ובשרם לא ישרטו שורט:
3. ויקראו כה לא תקפו את ראשכם ולא תשוטו את פאת זקנכם ויקראו כי חנו וקשרו לקנש לא חנו בבשרכם וכתבת קעקע לא חתנו ככם אני יקראו כי כה

הגהות הב"ח

- [illegible]

לְעוֹי רֵשׁ"י

- יונט"ר [יונטור"א].
(מקום) חיבור.
פוינטטור"ר
[פוינטטור"ר]. לעקן
עקיצות (לשם כחובת
קעקע).
סלימ"א [סלימא"ה].
איזמל (להקות דס).

אלו הן הלוקין פרק שלישי מכות

כא.

עין משפט
גר מצודה

א ומי פייס מה' ע"י
ה' יג טושיע יריד סף קם
(לחור רמ):
צח ב מיי פייס מהלכות
ע"י הלכה יא סג
לחור רמ: טושיע יריד סף
קם ע"י:
צח ב טושיע שם סיג:
ק ד מיי פייס מהלכות
טושיע הלכה י סג
לחור רמ:
קא ד מיי שם ה' טו
טושיע מהל' חלל טו
ד סג שם ופי' רמ:
קב ד מיי פייס מהל'
טושיע הלכה י סג
לחור רמ:
קג ד מיי פיי מהלכות
טושיע ה' ל סג
לחור רמ:

מוסף רשמי

[illegible]

גודדו ולא תשימו קרחה וגו': המשרט
אמר שמואל המשרט ככלי על המת
חייב שני ללחץ משום משרט ומשום
כלומר בין שרעה בין גדידה ענין
על עבודת כוכבים ביד חייב. פ"ה
הקונטרס חייב מיתה (ס) בנדרה
ולקני שלא נדרה מלא חבדים יתירה
ככלי פטור דאין בכלל עבודה דאין
(חייב) אלא ביד:
רב אשי אומר מבית מוכחת ע"י.
וכו הלכה:

ואפילו

א אימא ביד פמור בכלי חייב:
יִישָׁא: ועל הזקן שתיים מכאן
בין פירקי ^(א) דיקנא: רבי
הוא: ואינו חייב עד שימלכו
גלחו במספרים יהא חייב
במלקט ורהיטני יהא חייב
השתתה הוא ואמר זה תער:
(יהא) חייב: מה נפשך רב
אפרים גמי ^(א) [לא] לעולם גמיד
כתב כתובת קעקע כתב ולא
קעקע ^(א) בידו ובכחול ובכל דבר
אין חייב עד שיכתוב שם
אני ה': גמ' אמר ליה רב
ממש אמר ליה לא כרתני כל
ש שנאמר כתובות קעקע לא
לכיא אמר רב אדא בר אבהה
מפני שגראית ככתובת קעקע
זות וגומות רב מלכיו כלורית
מתניתין ומתניתא רב מלכיא
י בנייהו איכא בנייהו שפחות
רב אשי אמר: כל מקום שיש
ה' שותה' ען כל היום אין חייב
שותה חייב על כל אחת ואחת
זחת אמרו לו אל תטמא אל
זחת יהיה מגלח כל היום
ח אל תגלח והוא מגלח
כל היום אין חייב אלא
לובש חייב על כל אחת ואחת
יש

קדושין היא (סס): **מספרים מנה ליה**.
הן גילות כלומר גילות מיקרי דרך
במחט או בסכין וכנסו הלכע בין
בענין או שכן גזירה הכתוב: **אם**
הללו אני ר' אחא מחייבו **אם**
בין אחס לכתוב **שם** אחר על בשרם
לדחוב מלקות ליכא: **אפר מקלה**. דוקא
פ' אין דרין (כ"ה דף כ:) ⁽¹⁾ שפור שללו
לאמרו אמרה: **שפסום**. משנה היא
הלכה כרבי אליעזר (סא: סא:) והיו
אמר רב הונא שמי שערות שאמרו
בפרכין אין מעמידין בע"ז (דף כט.)
וח' והיו ממתינא: **אפר מקלה**. הכא
אין מעמידין דקמי' במשנה ופ' טין:
ר' משנה דאמרי' קאי: **מטני** ומטני:
משנה דשפסות דאוקמת כרב מלכו
רב מלכו ומה ששאר כ' משפחות
ולא קאמר שפסות ואפר מקלה אלא
היינו פסון מי שמו דומה לנקבה
ותו של ש' נמי משמע לשון מלכות
משמע שפסות ושטנדה כך לשון
לאים. אחד מהן השוק ולא נזיר:

קסמר רבי יוסי שריטה וגרידה אחת היא וכתוב בתם למת אמר שמואל המשרש בכלי חייב מתיבי שריטה וגרידה אחת היא אלא ששריטה ביד וגרידה בכלי הוא דאמר כרבי יוסי תני תנא קמיה⁶ דרבי וזנן יעל מת בין ביד בין בכלי חייב על עבודת כוכבים ביד חייב בכלי חייב וזה אפיא

כתוב וייתגדדו כמשפטם בחירות ובמרחים א' וזחיב על הראש: מחו רב ששת בין פירקי ושתים מכאן ואחת מלמטה: מחו רב ש' אליעזר אומר אם נטלן וכ': קסבר חד לא בכתער: ת"ד ופאת זקנס לא יגלו (יכול: ת"ל ילא תשחית אי לא תשחית יכול אם תלמוד לומר לא יגלוהא כיצד גילוח שיש רבי אליעזר אומר אפילו לקטו במלקט ורהי"ג"ש וקסבר הני נמי גילוח עברי: **מתני'** ה' קעקע קעקע ולא כתב אינו חייב עד שיכתוב ר"ש בן יהודה משום ר' שמעון א"ת הריש שנאמר איכותב קעקע לא חתנו אחא אשרה דרבא לרב איש עד יכתוב א' תנו קקפרא אינו חייב עד שיכתוב שם עבודת כוס תתנו בכס אני ה' אני ה' ולא אחר: אמר רב אסור לו לאדם שיתן אפר מקלה על גבי מכו"א אמר רב א' נחמן בריה דרב איקא שפור ש' אפר מקלה ובעיניה דרב מלכיא רב פפא אמוס שבעתהא דרב מלכיא וסימני' מתניתא מלכתא א' שרבי ביבי בר אבוי אריבא דבוסילת' ששם מכה מכתו א' מוכיה עליו: **מתני'** גיזר ש' אלא אחת אמרו לו אל תשטה אל תשטה והוא היה מטמא למתים כל היום אינו חייב אלא תטמא והוא מטמא חייב על כל אחת אחת חייב אלא אחת אמרו לו אל תשטה על כל אחת ואחת יהיה לבוש בכלל אחת אמרו לו אל תלבש אל תלבש והוא פושט

גויר **שוא**. ההיא גוירה שזה דפאה פאה קאמר וזמאסן
 עט והרעני שיש בזה השפחה: **גילוח עבדי**. השחתת
 ר' מחלה על בשרו כסא או בסיקול ואח"כ מקעקע א
 פו פוינטטוויז". ואסור לכבוש זון כתיבה בעולם על
 יום קאמר: **גמ'** עד שיכוסו אני ה' **ממז**. על חיי
 כסס. שום מחבות קעקע לא ישישו לפני שאני ה' ואו
 סה הוא ומיהו אסור לכבוש זון כתיבה בעולם אפי' לר"ש
 ונכה הויפטנט נראה שם אמר זמן אכל עפר בעלמא **שפור**
 דאדא וסומטו ומיניה בקרן וזית והייט שמעמחא דעלייה מי
 אמר אלף הכנייה ז' מחא וכו' אמר רב מלכו א"ר אדא
 נאפי נפשה: **גומא**. (א) צנברא צנא סימן (ג.ר.) **גו**
 רב אדא בר אבהו גומא אפי"ס שאין בו שפחות: **גו**
 וכמה אמר רב מלכו אמר רב אדא (א) שלג אצבעות לכל
 מילתא צאנפי נפשה קאמר אסור לו למסס כר' **גיבני**.
 מ"ט אמר רב מלכא אמר רב אדא (א) שני שמחליקין כ' ו
 יו מיינה שפחות דברוהו מחי' רב מלכא אמרייהו כלות
 דוקא אלא דבסימנא דרב מלכו ליכא מחי' ושעממחא
 ת רב מלכו אמרייהו והיינו קאמר איכא גיבנייה שפחו
 ת קאי: **מתיבא מלכא**. משניות דרייטות עיקר ה' ו
 נקבה אליהו והיינו רב מלכא ששמו דומה לנקבה ומש
 שמעמות. ואית דמפרש איכא גיבנייה שפחות (א) ומ
 שמחא (א) ב' בלע"ז פליימ"א: **מתני'** היה לנו

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones